

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2137/2019
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Решат Чакара, адвокат из ..., против тужене „Raiffeisen bank“ АД ..., чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат из ..., ради поништаја Анекса уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2515/18 од 02.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2515/18 од 02.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 41/18 од 29.05.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништав Анекс уговора о раду од 28.02.2014. године о измени уговорених услова рада. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да јој је закључивањем наведеног Анекса уговора о раду и предузетим процесним радњама од стране тужене причињена материјална штета која се огледа у умањењу зарада за месеце јануар и фебруар 2014. године и даље до престанка радног односа 20.03.2015. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да јој на име накнаде штете због мање исплаћене зараде за период од 01.01.2014. године до 17.03.2014. године исплати новчани износ од 11.133,41 динар. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због мање исплаћене зараде за период од 01.01.2014. године до 17.03.2014. године исплати износ преко досуђеног до траженог износа од 15.882,19 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 147.438,40 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2515/18 од 02.04.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18 - ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.03.2014. године. Предмет тужбеног захтева је поништај Анекса уговора о раду од 28.02.2014. године, а којим је тужиља распорођена на друго радно место код тужене.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, тужбени захтев се односи на поништај решења којим је тужиља распоређена на друго радно место, у односу на оно које је обављала до доношења предметног решења. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија тужиље није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић